

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **O. S.,** zastoupený Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**, se sídlem Křižíkova 8, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2018, č. j. 49 A 10/2018 – 38,

takto:

I. Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2018, č. j. 49 A 10/2018 – 38, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

II. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 4 114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení nese stát.

Odůvodnění:

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 10. 2018, č. j. KRPS-321116-21/ČJ-2018-010022, rozhodla o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), za účelem správního vyhoštění. Žalovaná shledala existenci nebezpečí, že by žalobce mohl zmařit či ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť si opatřil padělaný cestovní doklad v úmyslu oklamat orgány České republiky, legalizovat zde svůj pobyt a usnadnit si zde výkon zaměstnání. Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

Žalobce vystupoval rovněž pod jménem V. N., nar. X, státní příslušnost X, zadržený padělaný doklad byl na jméno V. V., nar. X, státní příslušnost X.

[2] Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce u Krajského soudu v Praze (dále jen „*krajský soud*“) žalobou, který ji rozsudkem ze dne 4. 12. 2018, č. j. 49 A 10/2018 – 38, jako nedůvodnou zamítl. Krajský soud s ohledem na žalobní body přezkoumal, zda žalovaná správně vyhodnotila nemožnost uložení zvláštních opatření podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Dospěl přitom k závěru, že uložení zvláštních opatření nepřicházelo s ohledem na konkrétní okolnosti případu v úvahu.

[3] Proti výroku I. rozsudku krajského soudu, jímž byla žaloba zamítnuta, brojí žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“).

[4] Jediným důvodem kasační stížnosti je namítaný rozpor mezi vyhlášeným zněním rozsudku a jeho písemným vyhotovením. Stěžovatel poukazuje na to, že o žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání. V souladu s § 49 odst. 12, větou druhou s. ř. s. byl rozsudek vyhlášen zveřejněním na úřední desce krajského soudu dne 4. 12. 2018. Stěžovatel namítá, že byl zveřejněn podle jeho slov „*ve značně zmatečné podobě*“. V uveřejněném zkráceném znění rozsudku bylo mimo jiné uvedeno, že krajský soud „*rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudkyň JUDr. Jarmily Hanušové a JUDr. Dalily Marečkové*“, v záhlaví též chyběla identifikace rozhodnutí žalovaného (nebylo uvedeno číslo jednací a datum rozhodnutí). Výrok zveřejněného rozsudku byl pak doslovně formulován takto: „*Rozhodnutí žalovaného ze dne č. j. , se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ,-Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku*.“ Stěžovatel uvádí, že rozsudek byl v tomto znění zveřejněn na úřední desce krajského soudu po dobu čtrnácti dnů. Toto zkrácené znění rozsudku stěžovatel ke kasační stížnosti přiložil.

[5] Stěžovatel dále uvádí, že dne 5. 12. 2018 mu bylo doručeno písemné vyhotovení rozsudku, ve kterém však výroková část zněla takto: „*I. Žaloba se zamítá. II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. III. Ustanovenému zástupci, Mgr. Jindřichu Lechovskému, se přiznává odměna ve výši 8 228,- Kč.*“. Podle návětí rozsudku věc rozhodoval samosoudce Mgr. Ing. Petr Šuránek, nikoliv senát ve složení uvedeném v předchozím odstavci. Stěžovatel zdůrazňuje, že tyto rozpory jsou nepřehlédnutelné. Stěžovatel uvádí, že je klíčové, že podle vyhlášeného rozsudku mělo být napadené správní rozhodnutí zrušeno, což by mělo za následek okamžité propuštění stěžovatele ze zajištění, pokud by se v zařízení pro zajištění cizinců stále nacházel. S ohledem na § 49 odst. 10 s. ř. s., dle něhož je soud vázán rozsudkem, jakmile jej vyhlásí, představuje odlišné znění písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu zásadní vadu řízení.

[6] Stěžovatel dále poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž je nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského soudu, u kterého je shledán rozpor mezi písemným vyhotovením a ústním odůvodněním při jeho vyhlášení. Tím spíše musí být podle stěžovatele nepřezkoumatelný rozsudek v případě odlišného výroku. Stěžovatel s poukazem na další judikaturu zdejšího soudu uzavírá, že zřetelný rozpor mezi obsahem

vyhlášeného rozsudku a jeho písemným odůvodněním nemůže být napraven jinak, než kasačním zásahem Nejvyššího správního soudu.

[7] Žalovaná kasační stížnost blíže nekomentovala s tím, že stěžovatel napadá rozsudek krajského soudu pro nepřezkoumatelnost, popřípadě pro existenci jiné vady řízení před soudem, k čemuž nemá důvod se vyjadřovat.

[8] Nejvyšší správní soud se dotázal krajského soudu na okolnosti vyhlašování napadeného rozsudku a zaslal mu kasační stížnost včetně zkráceného znění rozsudku, které stěžovatel ke kasační stížnosti přiložil. Krajský soud v přípise ze dne 26. 8. 2019 potvrdil, že tvrzení stěžovatele se opírají o reálný základ. V dané věci dal samosoudce pokyn soudní kanceláři ke zveřejnění zkráceného znění rozsudku v podobě, jaká je založena ve spise krajského soudu sp. zn. 49 A 10/2018 (která obsahuje zamítavý výrok a odpovídá písemnému vyhotovení rozsudku – pozn. Nejvyššího správního soudu). Soudní kancelář však tento pokyn řádně nesplnila a došlo k uložení a k následnému zveřejnění šablony rozsudku vygenerované v Informačním systému vrchních a krajských soudů. Tato šablona skutečně obsahovala – kromě zrušovacího výroku – nevyplněné číslo jednací napadeného správního rozhodnutí a v záhlaví označení trojčlenného senátu (nadto složeného ze dvou soudkyň, které již u krajského soudu delší dobu nepůsobí). Podle krajského soudu lze s jistotou předpokládat, že chybně zveřejněné zkrácené znění rozsudku nebylo administrativními pracovníky včas zpozorováno, a nedošlo tak ke zveřejnění správného znění rozsudku. Tuto okolnost však již nelze z archivu úřední desky zpětně ověřit.

[9] Krajský soud dále upozornil na to, že stěžovatel se práva na konání jednání, tedy i na vyhlášení rozsudku v jeho přítomnosti, vzdal. Ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 6. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 38/18 (jenž však byl vyhlášen až po vydání napadeného rozsudku – pozn. Nejvyššího správního soudu), nebyl napadený rozsudek řádně vyhlášen v úplném znění, ale pouze ve zkráceném. Administrativním pochybením navíc došlo k vyhlášení vadné výrokové části rozsudku, přičemž s ohledem na absenci označení napadeného správního rozhodnutí i údaje o výši náhrady nákladů řízení nemohl být o správnosti vyhlášeného znění přesvědčen ani naprostý právní laik (a ani cizinec). Vyhlášené zkrácené znění rozsudku nebylo pro podstatné vady srozumitelné a vykonatelné a podle krajského soudu je lze označit za nicotné, nelze k němu tedy přihlížet. Zástupci stěžovatele tak byl doručen nevyhlášený rozsudek. Krajský soud uzavřel, že své pochybení napravil a v souladu s požadavky výše zmiňovaného nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/18 rozsudek vyhlásil znovu, a to v úplném a neanonymizovaném znění (shodném s tím, jaké bylo doručeno účastníkům řízení).

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[11] Kasační stížnost je důvodná.

[12] Nejvyšší správní soud nejprve ze spisu krajského soudu ověřil, že jeho součástí je na č. l. 37 zkrácené znění rozsudku ze dne 4. 12. 2018 s výrokem I., dle něhož se žaloba zamítá a jehož záhlaví i výroková část odpovídají originálu písemného vyhotovení rozsudku na č. l. 38. Toto zkrácené znění obsahuje řádnou identifikaci přezkoumávaného správního rozhodnutí (číslem jednacím a datem), je podepsáno samosoudcem krajského soudu a je opatřeno razítkem. Je na něm též poznačen údaj, že bylo vyvěšeno dne 4. 12. 2018 a sňato dne 18. 12. 2018.

[13] Z kasační stížnosti a shodného tvrzení krajského soudu je ovšem zřejmé, že skutečná podoba zkráceného znění rozsudku zveřejněného na úřední desce krajského soudu byla odlišná. Je tedy nesporné, že podoba vyhlášeného zkráceného znění napadeného rozsudku neodpovídala písemnostem založeným ve spise a především neodpovídala písemnému vyhotovení rozsudku, které bylo doručeno účastníkům řízení.

[14] S ohledem na tuto vadu musí Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušit, neboť pochybení krajského soudu při vyhlašování (zveřejnění) napadeného rozsudku nelze odstranit jinak než kasačním zásahem zdejšího soudu. Je nesporné, že krajský soud zveřejnil na úřední desce zkrácené znění rozsudku, jehož výrok neodpovídal písemnému vyhotovení rozsudku, které bylo následně doručeno účastníkům řízení. Výrok ve zkráceném znění rozsudku byl nadto vadný z důvodů, které příhodně popsal stěžovatel i sám krajský soud (nesprávné složení tříčlenného senátu, ač ve věci rozhodoval specializovaný samosoudce; absence identifikace napadeného správního rozhodnutí). Výrok vyhlášeného rozsudku logicky musí s písemným vyhotovením rozsudku korespondovat. Vázanost soudu rozsudkem po jeho vyhlášení znamená, že od okamžiku vyhlášení rozsudku jím je soud vázán a nelze jej jakkoli změnit (vyjma opravy chyb v psaní a počtech podle § 54 odst. 4 s. ř. s.).

[15] Přitom je nerozhodné, že v posuzovaném případě bylo vyhlášené zkrácené znění evidentně vadné, tuto okolnost nelze klást k tíži stěžovatele, který oprávněně poukázal na zřejmý rozpor mezi vyhlášeným a doručeným rozsudkem. Pochybení krajského soudu nelze přejít tím, že vyhlášené zkrácené znění rozsudku bylo „*nicotné*“ a nepřihlíží se k němu; s takovým názorem se Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Jakkoli bylo zkrácené znění napadeného rozsudku vadné, krajský soud je po dobu čtrnácti dnů zveřejnil na úřední desce umožňující dálkový přístup, v souladu se svou tehdejší praxí (k tomu viz dále) tak rozsudek veřejně vyhlásil a byl jím vázán.

[16] K tomu lze dodat, že krajský soud při vyhlašování rozsudku vskutku postupoval v rozporu se závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 38/18 (dostupný na https://nalus.usoud.cz), tento nález však byl vydán až po rozhodnutí krajského soudu v nynější věci. Krajský soud tak postupoval v souladu s tehdejší praxí, která byla až později shledána Ústavním soudem v citovaném nálezu jako neústavní. Přesněji lze říci, že Ústavní soud shledal protiústavní obdobnou praxi Nejvyššího správního soudu při vyhlašování rozsudků, jeho závěry však dopadají zjevně na vyhlašování rozsudků ve správním soudnictví obecně. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že okolnost, že krajský soud se po výzvě k vyjádření k dané věci pokusil napadený rozsudek znovu vyhlásit (v srpnu 2019) v souladu se zmiňovaným nálezem sp. zn. Pl. ÚS 38/18 v plném neanonymizovaném znění a v podobě, která odpovídala písemnému vyhotovení rozsudku doručenému účastníkům

v prosinci 2018, nemůže na nynějších závěrech kasačního soudu ničeho změnit. Následné kroky krajského soudu jeho předchozí vadný postup nemohly zhojit. Rozsudek, který již byl jednou vyhlášen, nelze vyhlásit znovu, nadto v jiné podobě, neboť vyhlášeným rozsudkem je soud vázán (§ 49 odst. 10 s. ř. s.). Krajský soud by navíc musel po vyhlášení „nový“ rozsudek znovu doručit účastníkům řízení, v dané věci by tak fakticky existovaly rozsudky dva, byť jejich písemné vyhotovení by bylo totožné. Taková situace je nepřípustná.

[17] Krajský soud tak musí ve věci znovu rozhodnout, přičemž nové rozhodnutí vyhlásí v souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 38/18. Písemné vyhotovení rozhodnutí následně řádně doručí účastníkům řízení.

[18] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, a proto rozsudek krajského soudu v souladu s § 110 odst. 1, větou první s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v odůvodnění tohoto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí ve věci (§ 110 odst. 3, věta první s. ř. s.).

[20] Stěžovateli byl krajským soudem ustanoven zástupce Mgr. Jindřich Lechovský, advokát se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, a to usnesením ze dne 5. 11. 2018, č. j. 49 A 10/2018 – 21. Odměnu a hotové výdaje ustanoveného zástupce v takovém případě hradí podle § 35 odst. 10 s. ř. s. stát. Ze spisu vyplývá, že ustanovený zástupce ve věci učinil jeden úkon právní služby, a to sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif); dále jen „*advokátní tarif*“]. Za něj mu náleží odměna podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč. K tomuto úkonu se přiznává náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč. Ustanovený zástupce doložil, že je plátcem DPH, proto mu výše odměny byla navýšena o 714 Kč (§ 14a advokátního tarifu). Zástupci stěžovatele se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4 114 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku. Náklady zastoupení stěžovatele nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[21] Nejvyšší správní soud dodává, že ustanovenému zástupci stěžovatele nepřiznal odměnu za úkon právní služby spočívající v další poradě s klientem přesahující jednu hodinu [§ 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu]. Zástupce stěžovatele sice doložil konání porady s klientem dne 11. 12. 2018 v délce 65 minut, ale podle názoru zdejšího soudu nebyl tento úkon v takovém časovém rozsahu účelný a nezbytný pro podání kasační stížnosti. Ustanovený zástupce zastupoval stěžovatele již v řízení o žalobě před krajským soudem. Z obsahu kasační stížnosti pak vyplývá, že zástupce stěžovatele zde uplatnil argumentaci, která nijak neodráží obsah porady, neboť v ní zástupce se stěžovatelem konkrétní okolnosti daného případu (pochybení krajského soudu při vyhlašování rozsudku) neřešil a tyto mu nevysvětloval. Rovněž lze poukázat i na to, že skutkový stav projednávané věci

je jednoduchý (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 7 Azs 334/2018 – 34, dostupný na www.nssoud.cz).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu